

Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais turime ir būt...

LIETUVIŲ ŠALPOS DRAUGIJOS

PRANCŪZIJOJE

BIULETENIS

N 1. 1951 KOVO MEN. 25 d. PARYŽIUS

T U R I N Y S

- 1.. Jean MAUCLERE mirus
 - 2.. Lietuviybės klausimas Prancūzijoje
 - 3.. L.Š.Dr-jos Prancūzijoje kronika
 - 4.. BALF-o kronika
 - 5.. Įvairios žinios...
-

JEAN MAUCLÈRE MIRUS.

Jean Mauclère mirė kovo 11 dieną ir buvo palaidotas Saint Ouen kapinėse.

Jo mirtis primena jį gyvenus, nors paskutiniaiis metais, ligos kančiamas, jis buvo nepastebimas savo priemiestyje, kartais vienam kitam lietuviui jį aplankant.

Mažai pastebėtas J. Mauclère praėjo ir prancūzų literatūroje. Nors pirmojo jo knyga pasirodė dar prieš Didįjį karą, jis, kaip romanu rašytojas, priklausė parpariniam laikotarpiui, išsiilgusiam gyvenimo intensyvumo, kurį išreiškia stiprių asmenybių kūrimas, įtemptų sielos būsenų vaizdavimas bei nagrinėjimas. To laiko žmogus panorė būti dramatiškas, nepaprastas. Todėl ir buvo susidomėta tokiais rašytojais, kaip Dostojevičius, Emily Brontė, Proust'as.

Bet J. Mauclère jau 1909 metais išleistame eilėraščių rinkinyje "Valandų Kaprizas" yra romantiškas, šiek tiek preciozinis poetas, mėgęs rašyti nuotolius, turįs daug vaizduotės, lengvą sakinį, sąmoningą žodį. Vėliau parašytuose romanuose /"Ramus Vanduo", "Jūros Brakonierius" ir kt./ jo nuotaika pasilieka ta pati. Kai visuomenė reikalavo intensyvumo, dramatiškumo arba bent sielos gyvenimo analizės, pridėdant skandalo, J. Mauclère jai siūlė išbėgą į tolius, kalnus, šiltus kraštus, poilsį švelniuose vaizduose, išreikštuose švelniais sakiniais. Jis gimė per vėlai, ne savo amžiuje.

Egzotikos, idilijos meilė pririšo J. Mauclère ir prie Lietuvos. Mūsų kraštą jis rado, savo dviejų kelionių metu, tokį, kokį jį buvo vaizdavę Pietaris "Algimante", Vaižgantas "Dėdėse ir Dėdienėse": romantišką seną, nemirštantį, kaip Spengler'io filachas. Siurkščiamie ir, tarytum Goglio trejukė, bedugnės link vis greičiau bėgančiame pasaulyje, Lietuva jam atradė sėkumą, kurioje žmogus pasitenkina gyvendamas ir niekur neskubėdamas. "Po balkšvu Lietuvos dangum", "Juodadvario drama", "Baltojo Raitelio kraštas" rodo, nežiūrint vieno kito vaizdo iš judresnės dabarties, seną Lietuvą ir anapus laiko stovintį lietuvių. "Lietuvių literatūros apžvalgoje" jis daug kalbėjo apie raudas, dainas, Duonelaitį ir knygas pabaigoje išskaičiavo trumpai naujųjų rašytojų vardus.

Tokia Lietuva mums ne visada tepatiko. Mes būtume norėję ją matyti moderniškesnę, šiek tiek automobiluotą. Mes nebenorėjome gyventi dainomis, nei raudomis.

Ta savotiška tragedija persekiojo J. Mauclère iki jo gyvenimo galo. Literatūrą jis ir toliau laikė ne egzaltacijos, jaudinimo, erzinimo priemone, bet poilsio ir žavumo teikiančiu menu. Romane jis pasiliko, pagal šimtmečių tradicijas, pasakotojas. Bet dabartiniam žmogui jo kūryba buvo nesuprantama. J. Mauclère rado susidomėjimą tik jaunųjų tarpe. Aplinkybių verčiamas, jis tapo jaunųjų ir masių rašytojas.

Pasinešus ta kryptimi, grįžimas buvo neįmanomas. Jam teko daug rašyti ir vis skaitytojams, kurie neturi geros nuovokos apie kūrinio vertę: dviguba sąlyga dirbti paskubomis. Net ir paskutiniai jo romanai pasirodė populiariuose rinkiniuose: "Karaibų žiedas"/1943/, "Edelveisų puokštė"/1946/, "Antilų gėlės"/1950/, išskyrus "Ratas sukasi"/1950/.

Tos pačios priežastys stūmė rašytoją blaškytis tarp įvairaus pobūdžio veikalų rašymo: jūrų karo vaizdai /"Bizono kuopa"; "Parengta, Ugnis"/, biografijos /"Rubensas"/, kelionių vadovai ir kt.

Negalima galvoti be susijaudinimo apie J. Mauclère, kuris kūrybą su-

prato kaip tiesioginį žmogaus kreipimąsi į žmogų ir nerado norimo atgarsio savo bendralaikiuose. Jis buvo jautrios širdies, jausmo kupinas rašytojas besieliškoje aplinkoje. Jo mirtis yra tylus priekaištas gyviesiems.

-- --

Kelios jo gyvenimo datos. Gimimas, 1888 m. Pirmas apsilankymas Lietuvoje, 1925 m. Antras apsilankymas, 1930 m. Mirtis, 1951 m. kovo 11 dieną. Lietuvai skirtieji raštai. PO BALKŠVU LIETUVOS DANGUM; KURSIŲ ILANKOS DUKTĖ, 1927; JUODADVARIO DRAMA, 1928; BALTOJO RAITELIO KRAŠTAS, 1930; LIETUVOS KELIAI IR ŽMONĖS, 1936; LIETUVISKOS PASAKOS, 1936, 1943, 1945; AGENTAS N. 478, LIETUVIŲ LITERATŪROS APŽVALGA, 1938; PRANCŪZIJOS ĮTAKA LIETUVOJE, 1946; KATALIKŲ BAŽNYČIOS PADĖTIS LIETUVOJE, 1950.

A. Sirutis.

LIETUVYBĖS KLAUSIMAS PRANCŪZIJOJE.

Būdami išeivijoje ir jausdami savo vienatvę ir atsiskyrimą nuo savo gimtojo krašto turime daug klausimų išspręsti. Vienas iš šių klausimų yra lietuvybės klausimas Prancūzijoje.

Statydami šį klausimą, norime pasakyti, kad lietuviai išeiviai šiame krašte turi rūpintis išlaikyti savo tautinę sąmonę gyvendami bendrą gyvenimą su prancūzų tauta. Šis klausimas yra pastatytas visame savo aktualume: iš vienos pusės gyvename bendrą gyvenimą su Prancūzija, iš kitos pusės gyvename atskirą gyvenimą, kaip tautinę mažumą Prancūzijoje.

Pradėkime rišti šį klausimą nuo mūsų asmeniško tautinio susipratimo. Ką man asmeniškai lietuvybė kaip mano gyvenimo likimas turi pasakyti. Ką aš nešioju savyje, būdamas lietuviu.

Pirmiausia, kaip lietuvis, aš galiu būti kitų atpažintas iš mano išorinės prigimties. Kas Lietuvoje iš lietuvių tėvų yra gimęs, tas nešioja savo kūne mūsų krašto žmonių išorines žymes. Pažiūrėk į veidus žmonių, kurie yra kilę iš įvairių Europos kraštų ir tu atrasi didelių skirtumų veidų sudėtyje. Reikia pastebėti, kad išorinė tautų prigimtis nors ir prisideda, bet neturi lemiamos reikšmės mūsų išorinei, tautinei prigimčiai nustatyti. Europos tautos per savo istoriją per daug yra susimaišę, kad mūsų kontinente būtų galima nustatyti grynas rases /Kokie naivūs buvo vokiečiai, tikėdami į savo rasės grynumą/. Taip ir Lietuvoje: lietuvių veide yra atskirų skirtingų bruožų nuo kitų tautų, bet taip pat yra ir bendrų žymių, kurių galima rasti aplinkinėse tautose. Išeivijoje šis veidas, kurį mes kaip savą pažinome Lietuvoje dar daug keisis lietuvių jaunoje kartoje per mišrias vedybas, per gamtos ir klimato skirtumus.

Daug giliau yra mūmųse tautybė išsiskverbusi per mūsų dvasią, nors ir čia be skirtingų bruožų, bus visados ir bendrų bruožų su kitomis tautomis. Kuo tauta yra mažesnė, tuo ji turės daugiau bendrų bruožų su kitomis tautomis. Kuo tauta yra didesnė, tuo daugiau jos dvasioje bus skirtingų bruožų nuo kitų tautų. Šioje srityje Lietuvai likimas lėmė gyventi tautų križkelėje, kur Vakarai ir Rytai veikė mūsų tautinės dvasios likimą. Bendradarbiaujant su Vakarų ir Rytų Europa teko Lietuvai

kurti savitą dvasinę tautinę asmenybę.

Trumpai tariant, mes nešiojame mūsų lietuviybę mūsų kūno ir dvasios pasaulyje, kur visados be skirtingumo bus ir bendrumo su kitomis tautomis.

Jei jau toks yra mūsų likimas mūsų krašte, tai mūsų lietuviybės kelias Prancūzijoje yra aiškus. Ir čia mes savo dvasia ir kūnu augsimė į Prancūzijos dvasios ir kūno gyvenimą, būdami jos bendruomenės nariais, bet išlaikydami tautinį elementą savyje kaip lietuvių bendruomenės nariai.

Visa sunkenybė mūsų žmonėms Prancūzijoje yra ši, kad šiame krašte, kur lietuvių skaičius sudaro apie tūkstantį žmonių, yra labai sunku sudaryti bendruomenę. Sunku, nes toks mažas žmonių skaičius yra išsiblaškęs po visą kraštą mažomis grupėmis. O ten, kur tautinės mažumos svetimuose kraštuose nepajėgia sudaryti bendruomenės, jų likimas yra aiškus: jos vieną gražią dieną taip susigyvens su to krašto dvasia, kad praras savo lietuviškumą tiek dvasios, tiek kūno žymes. Lietuviybės palaikymas Prancūzijoje dabar eina šiais keliais: per lietuvių šeimas Prancūzijoje, kiek mūsų sąlygose jas yra galima sukurti; toliau per esamas visuomenines organizacijas, per jų ir užsienio lietuvišką spaudą ir pagaliau per savaime išaugusias lietuvių tarpusavio draugystes, bei svetingumą.

Opiausias lietuviybės klausimas Prancūzijoje yra mūsų šeimose, kurios nuspręs mūsų tautiečių, kurie tikisi liktis čia gyventi, likimą. Neturėjimas savos mokyklos, taip pat stoka laiko ar sugebėjimo auklėti vaikus, veda daug lietuvių vaikų į lietuviybės praradimą. O ką jau bekalbėti apie mišrias šeimas, kur lietuviybės kelias savaime atsiduria dviejų pasaulių kryžkelėje. Šioje srityje reikia išlaikyti pusiausvyrą ir ja remiantis daryti išvadas. Atsiradusios mišrios ar lietuviškos šeimos Prancūzijoje, nėra išaugę iš kokios sistematiškos tautinės politikos, bet yra išsivystę iš meilės tarpusavio ryšių. O šioje srityje kiekvienas yra savo laimės ir laivės kalvis.

Kas liečia visuomenines lietuvių organizacijas jos prisideda prie lietuvių bendruomenės kūrimo ir kartu prie lietuviybės išlaikymo. Netik šalpa, bet ir gilesni dvasiniai ryšiai jungia mūsų žmones, sukurdami pagrindą bendradarbiavimui. Mūsų vargingumas ir didelis išsiblaškymas nelėidžia mums daug ko nuveikti, kad ir prie geriausių norų. Čia spauda turi atlikti didelį darbą, nes nesusiekiant asmeniškai, reikia jungtis raštiškai per spaudą.

Neužmirškime taip pat draugystės ryšių lietuvių tarpe Prancūzijoje. Lietuvis lietuviui yra draugas, jis dalinasi su juo bendru vargu ir džiaugsmu. Paryžiuje, kur daugiau yra lietuvių, yra ir daugiau asmeniško pasirinkimo draugystei. Provincijoje yra daug sunkiau. Bet ir čia yra progų, kur žmonės kartais nuo karto susitinka ir palaiko bendrus ryšius. Tai visa sudaro pagrindą ne tik svetingumui, bet ir lietuvibei išlaikyti.

Baikime su trumpu linkėjimu visiems lietuviams Prancūzijoje būti ir tapti savais žmonėmis savų žmonių tarpe.

K. Pečkys.

L. Š. D R A U G I J O S K R O N I K A .

Paryžius. 1950 m. gruodžio mėn. 10 d. L.Š. Dr-jos naujai išrinkta Valdyba pareigomis yra pasiskirsčiusi sekančiai: Pirmininkas - Tėvas K. Pečkys, vice-Pirmininkas - Pr. Dulevičius, Izdininkas - Stankevičius, Sekretorius - P. Ežerskis, Laisvas narys - J. Pukteris. Revizijos Komisiją sudaro: J. Puškorius, B. Venskuvienė ir G. Žebertavičius.

Vasario 16 minėjimas Paryžiuje. Dr-jos Valdyba kaip ir kasmetai surengė Vasario 16 minėjimą. Iš oficialinės dalies ypač yra minėtina pulk. Lanskoronskio paskaita apie Tautą ir Gerb. Liet. Atstovo dr. St. Bačkio žodis, kur lietuviai buvo raginami nenustoti vilties dėl Lietuvos ateities, kurios išsilaisvinimo galimybės šiandien yra daugiau tikros. Toliau kalbėjo kviesti svečiai: Tėvas Vl. Jeskevičius, S.J., amerikietis lietuvis, min. Ed. Turauskas papasakodamas keletą įdomių atsiminimų iš pirmųjų Nepriklausomybės atstatymo laikų. Prof. Motore, buvęs Lietuvoje ir gyvenęs su lietuviais, prisidėjo savo asmeniškais atsiminimais apie tipiškus lietuvių papročius ir išpūdžius jo išgyventus Lietuvoje.

Prezidiume dalyvavo: Dr. St. Bačkis, p. J. Masiulis, p. J. Puškorius, ponis Tschetchef ir Tėvas K. Pečkys, kuris Dr-jos vardu pravedė susirinkimą.

Meninė dalis buvo šiek tiek vargingesnė kaip pernai. Paskubomis suorganizuotas choras vedamas p. Užpolevičiaus sudainavo keletą dainų. Taip pat p. p. Petkevičiūtės ir Sirtautaitės iš širdies pasakytos deklamacijos padėjo kolonijai susikaupti šios šventės proga.

Sveikinimai šios šventės proga buvo gauti iš latvių ir estų organizacijų Paryžiuje, Vilniečių S-gos Chikagoje ir iš paskirų lietuvių. Pasiūsti sveikinimai: BALF-o, VLIK-o Pirmininkams, L. Dip-jos Šefui p. Lozoraičiui.

Ypač yra paminėtina lietuvių duosnumas Tautos Fondui.

Šalpa. Šalpa pradeda smarkiais šuoliais mažėti. Tegul visi pradeda skaitytis su šiuo faktu, nors pagal galimybes bus padedama ir vėliau. Gaunami laiškašai šalpos reikalais. Prašoma daugiausia pakietų ir maisto. Kiti naujagimių krūtielių, kurių Dr-ja šiuo metu neturi, bet artimiausiu laiku bus daroma žygių jiems gauti iš Raud. Kryžiaus. Tikimas taip pat kad BALF-o parama ir toliau mūs neapleis, nors metams einant į priekį ir jo šaltiniai smarkiai sumažėjo. Visiškai suprantama, kad šis dalykas negali visą laiką vienodai tęstis, nes Amerikos lietuviai irgi turi savo lėšų ribas.

M d l' h o u s e skyriaus valdyba pasikeitė sekančiai: p. p. M. Kazokaitis - Pirm., Visockas - Sekretorius, A. Seikis - Izdininkas, J. Dumarkas - Narys. Sveikiname naujus Valsybos narius ir dėkojame senajai už nuoširdų darbą Dr-jos labui. Valdybos adresas laikinai lieka tas pats. Gruodžio mėn. 11 d. įvyko pirmos lietuviškos pamaldos su lietuviškomis giesmėmis. Pamaldas laikė kun. Krivickas atvykęs iš Strasburgo. Taip pat buvo suruoštos bendros Kūčios, kuriose dalyvavo 16 žmonių, dauguma neseniai grįžę iš Legijono.

Sausio mėn., minint Service Social penkmetį, Skyriaus Pirmininkei p-lei Heydt, lietuvių Haut-Rhin kolonijos vardu, įteikta nedidelė dovanelė: lietuvaite prie lietuviško kryžiaus. P-le Heydt yra daug nusipelnusi lietuviams savo pagalba.

Skyriaus nariai gyd. Pragulbickas ir inž. Stašaitis lankėsi Romoje

Be to aplankė ir kitus Italijos bei Šveicarijos miestus ir labai maloniai prisimena Romos lietuvių globą. Mülhouse lietuvių koloniją žada aplėisti p.p. Pragulbickas, Valiukaičių ir Stašaičių šeimos. Važiuoja į USA.

Iki š.m. sausio mėn. Mülhouse įkurdinta apie 15 asmenų grįžusių iš kariuomenės. Visi jau turi darbą ir butus.

VASARIO 16 buvo paminėta vasario 11 d. pamaldomis ryte ir susirinkimu. Referavo p. Valiukaitis, o kiti prisidėjo deklamacijomis. Po to buvo bendri pietūs ir metinis susirinkimas su Valdybos rinkimais. Užbaigta linksmaja dalimi: dainomis, kupletais ir šokiais. Visa vieta lietuvių kolonija, kaip viena šeimyna, nuo ryto iki vėlaus vakaro išgyveno visą šventę tarpusavy.

Centro Valdybos vardu nuoširdžiai dėkojame už aukas Tautos Fondui.

D e c i n e s. Isere ir Rhone departamentuose įsistėigė naujas L. S. D-jos Skyrius Prancūzijoje. Ši iniciatyva sveikintina, nes susibūrus bendram darbui daugiau galėsime nuveikti.

Pirmas žymesnis susibūrimas įvyko š.m. vasario 17 d. Lietuvių Tautos Šventės proga. Sveikintinas faktas - lietuvių ir latvių bendra darbiavimas. Minėjimą atidarė p. V. Narbutas ir buvo sugiedoti lietuvių ir latvių himnai. V. Narbutas padarė pranešimą apie Nepriklausomybės reikšmę ir okupantų daromas skriaudas. Iš latvių pusės kalbėjo p. Krumins, sveikindamas lietuvius. Šventė praėjo labai draugiškoje nuotaikoje. Neužmiršta ir Tautos Fondas. Centro vardu dėkojame už aukas ir linkime viso geriausio veikloje.

Š.m. vasario 26 d. įteiktas prašymas Lyono Prefektūrai dėl skyriaus legalizavimo.

Skyriaus Valdybą sudaro: V. Narbutas, Alvinas Elbe, V. Kubilius. Revizijos Komisiją: J. Jadkauskaitė ir Ed. Schlechteris.

C a e n. skyrius suorganizuotas ir vadovaujamas dailininko Kolbos pirmąsias gyvavimo metais yra labai daug nuveikęs. Šiandien jis pergyvena krizę, kuris kiekviename draugijos gyvenime pasitaiko ir kuri gal Prancūzijoje ne vienur pasitaikys. Apie Dr-jos veiklą iš paskutinių mėnesių mums trūksta išsamesnių žinių.

N o r d D - t e lietuviai irgi nesnaudžia. Jie gyvena bendrą gyvenimą su mumis visias Prancūzijoje. Vasario 16 proga neužmiršo savo nuoširdaus jausmo parodyti gausia auka Tautos Fondui. Nuoširdus Ačiū Centro vardu.

P a r y ž i u s. Lietuvių Salpos Draugijos bibliotekos globėja, valdybos prašoma, sutiko būti ponia O. Bačkienė.

Knygos skaitymui bus išduodamos šeštadieniais nuo 15 val. iki 17 val. 5, rue de Messine, Paris /8/.

VILLERUPTO lietuviai O. Bačkienės vardu yra atsiuntę 20 lietuviškų knygų už kurias Lietuvių Salpos Dr-jas visiems aukojusiems širdingiausiai dėkoja.

Legionierius Vaičiulis Kazys esančių Bel-Abbes lietuvių legionierių vardu atsiuntė Paryžiaus lietuviams gražiausius sveikinimus Tauros Šventės proga.

B A L F - o K R O N I K A .

Savo š.m.sausio 30 d. aplinkraščiu BALF-o Įgaliotinis Dr.S.Bačkis buvo pranešęs apie gautas gėrybes lietuviams Prancūzijoje, tad apie tai neminėsime. Gauname patirti, kad š.m.kovo pradžioje buvo BALF-o dėka išsiuntinėti šiems lietuviams C.A.R.F. pakietai: skaitlingoms šeimoms 20 pakietų, būtent: Endžinaitei, A.Masiuliui/Cantal/, Olekaitėi, Renkauskui, Meškaitienei, Vengeliui, Burmonui, Kleinui, Juciui, C.Prapūleniui, P.Griniukui; seneliams 10 pakietų: Bartoševičiui, Gasiūnienei, Polikauskienei, Dr.Mikulskiui, Juknevičiūtei, Spiridavičiui, Galdikienei, Urnežienei, J.Mauklėre, A.Savickaitei; 15 pakietų studentams, ligoniams, ir invalidams: Jasutytei, Dulevičiui, Puškoriui, Mončiui, Raliui, Petrašiui, A.Aleksandravičiui, Pabedinskiui, Venskuvienei, Garolienei, Kesminui, Krumcholcui, L.Stankevičiui, Kasiulienei, Kuznecovui.

Tuo tarpu naujų siuntų iš C.A.R.F. nenumatoma.

Darbo ir buto garantijos. N.C.W.C. organizacijos Delegatas Prancūzijai p.Mc CLOSKEY yra pranešęs, kad per jų biurą galima yra gauti darbo ir buto garantijas asmenims, kurie turi D.P. statusą ir kurie neturi minėtų garantijų. Čia išvardijame nurodytas profesijas-vietas, į kurias specialiai lietuvių tautybės asmenys pateškomi. Būtent, lengvai galėtų gauti darbo ir buto garantijas lietuviai D.P., nori išvykti į JAV, jei sutiktų važiuoti į šias darbovietes: 1/.viengungiui, zakristijono vieta, amžius 18-30 metų; 2/.staliui ar plobieriui mažiau 30 metų, 3/.mėsininkui-viengungiui, ligi 45 metų, 4/.siuvėjams-penkios vietos, pageidaujama nevedę; 5/.šeima dviejų asmenų namų ruošos darbams - moteris ir vyras, 6/.šeima penkių suaugusių asmenų vitos-gubernantės, virėjos, slaugės, daržininko, šoverio-traktoriui, 7/.slaugytojos nevedusios nuo 30 ligi 35 metų, 8/.gydytojo ligoninei, 9/.ūkininko, ypač nusimanančio pienininkystės srityje, 10/.ūkininko-du suaugę, du vaikai, 11/.pieninė-du suaugę ir šeši vaikai, 12/.statybininko su dviem ar daugiau sūnų, kurie norėtų likti statybos darbininkais, 13/.ūkininko-daržininko-šėimos, žmona galėtų būti tarnaitė, amžius-vidutinis, 14/.moterų tarnaičių, 15/.vyrų siuvėjų, 16/.ūkininkų šeima - 40-45 metų, 17/.daržininko dviejų trijų asmenų šeima, 18/.siuvėjas ar siuvėja, 19/ūkininkų šeima. Priduriama, kad čia išvardintoms vietoms pageidaujami lietuvių tautybės asmenys. Yra ir kitokių vietų, bet į jas tautybė nenurodoma. Šeimai pamėginti, asmenys, kurie neturi pažįstamų ir neturi darbo ir butų garantijų, o nori išvykti ir turi D.P.statusą-gali kreiptis į N.C.W.C., prašydami darbo ir buto garantijų. N.C.W.C.adresas: 140, rue du Bac, 140, PARIS /7/.

BALF-o Pirmininko Can.Prof.Dr.J.KONČIAUS raštas emigracijos į USA reikalu. Dėl vietos stokos negalėdami ištiesai perduoti BALF-o Pirmininko rašto turinio, pateikiame šio rašto tikslia sątrauką: yra užkliuvusių lietuvių dėl nesveikatos, senyvo amžiaus ir kitų priežasčių. BALF daro viską, kas imanoma, jiems pagelbėti ir pagreitinti jų atvykimą į JAV. Iš kai kurių užkliuvusių reikalaujama užstato 500 ar 1.000 dol. BALF Pirmininkas yra padaręs žygių šiems užstatams parūpinti. Treptiniai reikalingi užstato-tesikreipia į BALF-o Centrą/United Lithuanian Relief Fund of America, Inc. 105 Grand Street, BROOKLYN, 11, N.Y./ ir viskas bus sutvarkyta. Išlaidos su užstato reikalu sieks 20 dol. bet asmenys neturi giminių ir pažįstamų šiems išlaidoms sumokėti vis tiek gaus užstatą ir atvykę į JAV galės tą 20 dol. gražinti.

D.P.Imigracijos įstatymas baigiasi š.m.birželio mėnesį, todėl kiekvienas tremtinys privalo pasirūpinti darbo ir buto garantijas jau š.m.kovo mėnesį. Asmens gyvena Vokietijoje, Austrijoje ir Italijoje dar neturi garantijų-turi tuojau apie tai pranešti BALF-o Centrai. Užkliuvusieji dėl neteisingų įskundimų bei įtarimų privalo kreiptis į BALF-o Centrą Europoje - 20, Rauchstr., MUNICH, Allemagne, arba į BALF-o Centrą JAV. Mums svarbu, rašo BALF-o Pirmininkas, kad Europoje nepasiliktų nė vienas lietuvis tremtinys, noris stvykti į JAV, bet negalys vien dėl to, kad neturi kvietimo, ar užstato. "Mūsų organizacija-baigia BALF-o Pirmininkas, - smarkiai vykdė imigraciją nuo pat pradžios, o dabar norime šį svarbų darbą baigti sekmingai".

Speciali BALF-o Pašalpa Velykų Sv. Proga, 50.000 fr. BALTIMORES lietuvių Velykų švenčių proga paaukojo 300 dolerių pabėgėliams. BALF-o Centro Vadovybė iš tos aukos 150 dol.t.y. apie 50.000 fr. prisiuntė per BALF-o įgaliotinį Prancūzijos lietuvių vaikučiams ir ligoniams paskirstyti Velykų švenčių proga. Tad Velykų švenčių proga lietuvių vaikučiai ir ligoniai, kurie gaus pašalpų yra prašomi individualiais laiškais padėkoti už tą BALTIMORES lietuvių auką šiuo adresu: Rev. Dr. L. J. MENDALIS, 114 West SARATOGA, St. BALTIMORE, Md. USA.

I V A I R I O S Ž I N I O S .

Prancūzijos Lietuvių Aukos Vasario 16 proga TAUTOS FONDUI.

Vasario 16 proga Prancūzijos lietuvių labai jautriai atsiliepė į Tautos fondo Valdytojo prof. J. Kaminsko atsišaukimą aukoti Tautos Fondui, iš kurio taip pat nemaža dalis skiriama ir kenčiančios Lietuvos reikalams. Ligi šiol yra mūs pasiekusios žinios apie šias aukas, kurios jau įneštos į Tautos Fondo sąskaitą, būtent: Mulhouse lietuvių per p. J. Stašaitį/L.S.D-jos Skyrių/ suaukojo - 3.000 fr., p. S. Murauskas iš Jarville - 1.000 fr., P. Zarancka iš Doubs dep. - 500 fr., p. p. Griniukai iš Montchanin - 300 fr., P. Paškevičius iš Savoie - 1.000 fr. Dr. L. Jodidion - 300 fr., iš Villerupto L.S.D-jos Kom. per p. J. Dženkaitį - 1.200 fr., Paryžiuje Vasario 16 minėjimo proga suaukota - 6.840 fr. Iš Maroko gautos šios aukos: p. p. Antanas ir Kazys Pabėdinskai kiekvienas po 5.000 fr. ir p. Litvinas - 1.000 fr., iš L.S. Dr-jos Kom. Nord dep., per p. Jančiuką - 3.150 fr. ir iš p. M. Siaurusaičio - 500 fr. tad viso 28.790 fr. Yra žinoma, kad naujai įsikūręs L.S. Dr-jos Skyrius Lyon'e yra suaukojęs 3.000 fr. Vasario 16 proga.

---o-o---

Kai I.R.O. įstaiga nustos veikti, Paryžiuje pradės veikti prie Užsienių Reikalų Ministerijos Pabėgėlių ir Apatridų Globos Įstaiga. Malonu patirti, kad lietuvių, latvių ir estų pabėgėlių reikalams yra numatyta pakviesti, be atlyginimo, jų tautybių pareigūnai rūpintis šių tautybių pabėgėlių klausimais. Tai labai gražus Prancūzijos Vyriausybės mostas mūsų atžvilgiu. I.R.O., kaip žinome, nebuvo priėmusi nė vieno šių tautybių pareigūno, teisindamasi, kad lietuvių, latvių ir estų pabėgėlių labai maža ir kadangi visi baltai moką lenkų, rusų, vokiečių ar prancūzų kalbas ir dėlto nebuvo reikalinga atskirus pabaltiečiams pareigūnus turėti. Prancūzijos Vyriausybė į pabaltiečių pageidavimus atsliepe palankiai, kaip dabar yra patirta.

Jean AUCLERE. S.M. kovo 11d. virė didelis Lietuvos bičiulis-rašytojas Jean Auclere 63 metų amžiaus. Tuo 1925 metų jis didesnę savo darbų dalį skyrė Lietuvai. Jis parašęs kelis šimtus straipsnių apie Lietuvą, nemaža knygų ir brošiūrų.

Prie karsto buvo padėti VLIK-o, Francūzijos lietuvių ir p.p. Turauskų vainikai. Užuojautą šeimai asmeniškai pareiškė Dr. Bačkis.

J.A.W. Pittsburgė įsikūrė Centro Europos Federalinis Klubas. Galo-
nu konstatuoti, kad šiam klubui pirmininkauja Prof. A. PAKŠTAS.

Lietuvių Federalistų sąjunga jau yra priimta + Europos Federalistų sąjungą. Centro komitete Lietuvius atstovaus p.p. Turauskas bei pulk. Lanskoronskis.

Prie Francūzų Federalistų sąjungos "FEDERATION" pradėjo veikti speciali sekcija - Francūzija - rytų Europa. Lietuvius toje sekcijoje atstovauja p.p. Dr. S. Bačkis, J. Baltrušaitis, J. Lanskoronskis ir C. Gedgūdas.

Europos Sąjūdžio Rytų ir Centro komitete Lietuvos Tautinį Europos Sąjūdžio komitėtą atstovauja - prof. J. Brazaitis, komiteto pirmininkas, Dr. Bačkis, prof. Baltrušaitis ir p. Balickas /iš Londono/

S.M. kovo 18d. Paryžiuje įvyko Europos Sąjūdžio Rytų ir Centro Europos komiteto posėdis rengiamos konferencijos klausimams aptarti. Šiame posėdyje Baltijos Tautinius komitetus atstovavo Dr. Bačkis.

ALGYS EUROPEIŲ KLUBAS. S.M. kovo 8d. įvyko mažųjų europiečių /businų federalistų / klubo metinė šventė, kurios metu ir šiaip klubo pobūviuose puikiai reprezentavo Lietuvos vaikučius šie "didvyriai": Bačkis Audrys, Janulaitis vytautas, Gedgūdas Algys, Bačkauskas Romualdas, Onutė ir Jonukas Pagnier.

Jonos Venskuvienės vadovaujami ją sudainavo tris liaudies dainėles: Du broliukai, Saltyšius ir Lotule jono, kurias jiems dainuojant prancūzų radio užregistravo. Onutė Pagnier dalyvaujant pilnutėlei salei publikos, lairėjo vieną pirajų premijų už solo gražiai sudainuotą dainelę "Du broliukai karigai"...

Jau metai kaip veikia šis mažųjų europiečių klubas vadovaujamas prancūzių moterų Federalističių sąjungos, kuriame dalyvauja keturiolikos tautų vaikai. Čia mūsų mažieji turi progą daina, šokiu ar šiaip gražiu pasirodymu į šventinųjų širdis prabilti: "Ir mes esame čia - končiančios Lietuvos vaikai"...

Klubo klubos komitete Lietuvą atstovauti yra pakviesta O. Bačkienė.

